

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci **žalobcov:** 1/ **J. P.**, bytom O.O., 2/ **I. P.**, bytom O.O., zastúpení advokátom *JUDr. R. H.*, Advokátska kancelária, G., proti **žalovanému: Krajský stavebný úrad v Trenčíne**, Hviezdoslavova 3, Trenčín, za účasti: 1/ P. B., bytom O.O., 2/ M. Š., bytom O.O., 3/ M. O., bytom O.O., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného zo dňa 12. januára 2011 č. KSÚ-2011-261/152-1/Ka, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 11S/12/2011-106 zo dňa 27. apríla 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 11S/12/2011-106 zo dňa 27. apríla 2011 **p o t v r d z u j e**.

Žalobcom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trenčíne napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia domáhali preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného, uvedeného v záhlaví tohoto rozsudku, ktorým žalovaný odvolanie žalobcov zamietol a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu – stavebného úradu Obec O. zo dňa 10.9.2010 č. SOcú:518/2008-SP-5, ktorým stavebný úrad podľa § 88a ods. 4 stavebného zákona vydal stavebníkom P. B. a M. Š. dodatočné povolenie stavby „garáž s odstavnou plochou“, umiestnenej na pozemkoch parc. č. X. a X. k.ú. O.. Žalobcom náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného a konania mu predchádzajúceho dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného posúdil v intenciách právnych noriem § 88a ods. 1, 4 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom

poriadku v znení neskorších predpisov (stavebný zákon) v spojení s § 6 ods. 1 vyhl. č. 532/2002 Z.z. a s § 47 písm. a/ stavebného zákona.

Podľa názoru krajského súdu prvostupňový správny orgán sa v plnom rozsahu riadil v konaní o dodatočnom povolení stavby okrem ustanovenia § 88a stavebného zákona aj ustanoveniami § 47 písm. a/ stavebného zákona v spojení s § 6 ods. 1 vyhl. č. 532/2002 Z.z., podľa ktorých postupoval a výsledkom konania bolo rozhodnutie o dodatočnom povolení stavby „garáž s odstavnou plochou“. Konštatoval, že žalovaný ako odvolací správny orgán sa v rozhodnutí dôsledne zaoberal s námietkami žalobcov ako odvolateľov a stanovisko k nim aj dostatočne v napadnutom rozhodnutí zdôvodnil. Krajský súd mal za to, že z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu a z obsahu administratívneho spisu nepochybne vyplýva, že obidve rozhodnutia boli vydané v súlade so zákonom na základe dostatočne zisteného skutkového stavu a v rozhodnutiach boli uvedené konkrétne dôvody, na základe ktorých bolo rozhodnuté o dodatočnom povolení vyššie uvedenej stavby. Poukázal na to, že žalobcovia námietky z odvolacieho konania uviedli v podstate aj ako dôvody žaloby so zameraním sa na zásah do vlastníckeho práva, ako aj že medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že dodatočne povoľovaná stavba je rozostavaná na pozemku účastníkov vo vzdialenosti 1,1 m od hranice pozemkov so žalobcami a z toho dôvodu neobmedzuje žalobcov priamo vo vlastníckom práve, ale prichádza do úvahy obmedzenie len ako vlastníkov susediacich pozemkov. Súčasne konštatoval, že žalobcovia však nepreukázali obmedzenie z dôvodu umiestnenia stavby, vlhnutia a zlého, resp. zhoršenia presvetlenia ich rodinného domu, keďže odstup stavieb bol povolený v súlade s ust. § 6 ods. 1 vyhl. č. 532/2002 Z.z. po súhlasnom vyjadrení dotknutých orgánov, keď odstup dodatočne povolenej stavby od rodinného domu žalobcov spĺňa požiadavky urbanistické, životného prostredia, hygienické, ochrany vôd, požiarnej ochrany, požiadavky na osvetlenie a iné (podrobne uvedené v prvostupňovom rozhodnutí i napadnutom rozhodnutí), s poukazom na to, že možnému zvýšeniu vlhkosti domu žalobcov je zabránené v riešení vyústenia dažďového zvodu zo strechy garáže (zmena prvostupňového rozhodnutia), pričom námietky stavebníkov, že žalobcovia majú starý dom bez dostatočnej izolácie, žalobcovia nevyvrátili. Námietky žalobcov o tvrdení zhoršenia presvetlenia považoval za nedôvodné, pretože boli vyvrátené svetlo technickým posudkom, podľa ktorého tienenie nemá taký negatívny vplyv na rodinný dom žalobcov, aby bránilo vydaniu stavebného povolenia, s poukazom na to, že v znaleckom posudku je súčasne konštatované, že pri všetkých možných metódach posúdenie osvetlenia vychádza čas preslnenia omnoho väčší ako normou predpísaných minimálne 1,5 hod. za deň a navyše je splnená aj požiadavka preslnenia aspoň jednej obytnej miestnosti v trvaní najmenej 3 hodín, pretože kuchyňa je preslnená dlhšie ako 3 hodiny. Krajský súd neprihliadol ani na tvrdenie žalobcov o účelovosti posudku a zaujatosti znalca, keďže nebolo objektívne konkretizované a zdôvodnené. Taktiež považoval za vyvrátenú námietku žalobcov o výškovom rozdieli viac ako 5 m, pretože podľa projektu predná časť garáže má mať výšku 2,3 m na okraji a 3,3 m v strede, v zadnej časti úžľabia strechy garáže bude približne 4 m nad terénom. Krajský súd považoval za nedôvodnú aj námietku žalobcov, že stavebné orgány postupovali v rozpore s § 137 ods. 2 stavebného zákona, s poukazom na to, že žalobcovia už v roku 2007 podali žalobu na Okresný súd v Prievidzi sp. zn. 11C/90/07 o odstránení stavby – garáže a opodstatnenosti námietok – znehodnotenie ich rodinného domu, jeho poškodenie vlhkosťou, tienením, nevhodnosťou umiestnenia a pod., ktoré konanie bolo zastavené z dôvodu, že o odstránení stavby a riešení námietok, ktoré nemajú občiansko-právny charakter je oprávnený rozhodovať stavebný úrad, a preto z uvedeného dôvodu v ďalšom konaní stavebný úrad sa musel vyporiadať s námietkami žalobcov sám a o námietkach žalobcov zo dňa 18.8.2010, ktoré boli zhodné, nepostupoval podľa § 137 ods. 2 stavebného zákona. Tento postup správneho orgánu krajský súd považoval za správny a v súlade so zákonom.

Podľa názoru krajského súdu v danej veci bolo prijaté také riešenie, ktoré bolo v súlade s ust. § 47 písm. a/ stavebného zákona, pretože stavba garáže je navrhnutá tak, že negatívne účinky stavby na okolie z hľadiska ochrany zdravia a životného prostredia sa obmedzili na prípustnú mieru.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O.s.p.. Žalobcom náhradu trov konania nepriznal, pretože v konaní nemali úspech.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu v zákonnej lehote podali odvolanie žalobcovia. Žiadali, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie v medziach žaloby preskúmal a v súlade s § 250ja ods. 3 O.s.p. rozhodol tak, že rozhodnutie žalovaného zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie.

V dôvodoch odvolania namietali, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Vytýkali súdu prvého stupňa, že v napadnutom rozsudku vec nesprávne právne posúdil. Uviedli, že v podanej žalobe poukázali na skutočnosť, že v rámci stavebného konania stále namietali umiestnenie predmetnej stavby v bezprostrednej blízkosti ich pozemku a pokiaľ aj v stavebnom konaní súhlasili s predmetnou stavbou, tento vyjadrili za predpokladu, že stavba bude umiestnená v dostatočnej vzdialenosti od spornej hranice. Tvrdili, že rozhodnutím žalovaného boli poškodení na svojich právach, ako vlastníci susediaceho pozemku. Nesúhlasili s odôvodnením prvostupňového súdu, že negatívne účinky dodatočne povolovanej stavby na okolie z hľadiska ochrany zdravia a životného prostredia neprekračujú prípustnú mieru, čo vyplýva z § 47 písm. a/ stavebného zákona, pretože predmetná – garáž s odstavnou plochou, pokiaľ bude zrealizovaná v súlade s predloženým projektom, bude mať jednoznačne negatívne účinky na rodinný dom v ich vlastníctve, čo sa môže prejaviť najmä zhoršením zdravia z dôvodov zníženia prístupu denného svetla do nimi obývaných priestorov a zvýšenie vlhkosti, a to nad primeranú mieru. Dôvodili, že na tieto skutočnosti poukazovali počas celého stavebného konania, vrátane odvolacieho konania. Ďalej uviedli, že odstup stavby od ich rodinného domu jednoznačne tieto požiadavky nespĺňa, čo nebolo v rámci prvostupňového rozhodnutia zohľadnené, ako aj že v priebehu stavebného konania poukázali aj na znenie § 6 ods. 1 vyhlášky č. 532/2002 Z. z., ktorý upravuje odstupy stavieb, s tým že na vlastné náklady si dali vypracovať priestorovú vizualizáciu umiestnenia stavby vzhľadom na polohu ich pozemku a rodinného domu, z ktorej je zrejmé, aký dopad bude mať dodatočne povolená stavba, ktorú predložili prvostupňovému súdu. Poukázali aj na skutočnosť, že dodatočne povolená stavba sa bude nachádzať od hranice pozemkov vo vzdialenosti 1,1 m (čo je aj podľa prvostupňového súdu nesporné), avšak ľavá strana odstavnej plochy s prístreškom bude umiestnená priamo na hranici pozemkov (čo potvrdil aj stavebník), pričom od ich rodinného domu bude garáž umiestnená vo vzdialenosti 4,6 m a odstavná plocha s prístreškom vo vzdialenosti 3,54 m, tvrdiac, že o takomto umiestnení stavby rozhodol stavebník bez ich súhlasu, pričom jeho pozemok umožňuje umiestnenie stavby aj vo väčšej vzdialenosti od hranice pozemkov tak, aby rovnakým spôsobom neobmedzil vlastníka susediacej nehnuteľnosti. Zastávali názor, že rozhodnutie o umiestnení dodatočne povolovanej stavby nerešpektuje odstupy stavieb, ktoré sú uvedené v § 6 vyhlášky 532/2002 Z. z., čím nie sú splnené všeobecné technické požiadavky na navrhovanie stavieb uvedené v § 47 písm. a/, k/ stavebného zákona. Ďalej poukázali na skutočnosť, že vzhľadom na umiestnenie stavby v bezprostrednej blízkosti ich pozemku už počas realizácie stavby dôjde k zásahu do ich vlastníctva, ako aj následná údržba stavby bude možná len z ich pozemku. Naďalej tvrdili, že dodatočne povolená stavba negatívne ovplyvní kvalitu bývania v rodinnom dome, ktorého sú vlastníkami a to nad primeranú mieru, pričom svetlo technický posudok, ktorý bol predložený stavebníkom v rámci stavebného konania nezohľadňuje vplyv dodatočne povolovanej stavby na ich nehnuteľnosť aj s prihliadnutím na okolité, už

jestvujúce stavby. Vytýkali prvostupňovému súdu, že neprihliadol na všetky skutočnosti, ktoré boli zistené v rámci stavebného konania, predovšetkým neprihliadol na skutočnosť, že umiestnenie dodatočne povolenej stavby nie je umiestnenie stavby v stiesnených priestoroch a v takomto prípade, aby nedošlo k negatívnym účinkom stavby nad primeranú mieru, bolo potrebné stavbu umiestniť v dostatočnej vzdialenosti od spoločnej hranice pozemkov, čo veľkosť stavebníkovho pozemku umožňuje. Správanie stavebníka považovali za zneužívanie jeho vlastníckeho práva, pričom stavebník vôbec neberie ohľad na ich záujmy, ktoré jeho rozhodnutím o umiestnení stavby sú priamo dotknuté. Záverom zdôraznili, že umiestnenie dodatočne povolovanej stavby je v rozpore s § 47 písm. a/ stavebného zákona, pretože stavba nebude začlenená do územia v súlade so zákonnými požiadavkami tak, aby sa vylúčili jej negatívne účinky na okolie, alebo aby sa prípadne obmedzili na prípustnú mieru.

Žalovaný správny orgán sa na odvolanie žalobcov vyjadril tak, že žiadal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť. S dôvodmi uvedenými v odvolaní žalobcov nesúhlasil. Uviedol, že v konkrétnej veci bolo vykonané dokazovanie dostatočne, vo veci bol riadne zistený skutkový stav a námietky žalobcov neboli dostatočné na preukázanie nesprávneho postupu a zákonnosti rozhodovania vo veci.

V dôvodoch vyjadrenia žalovaný uviedol, že negatívne účinky dodatočne povolovanej stavby na okolie z hľadiska ochrany zdravia a životného prostredia podľa § 47 písm. a/ a k/ stavebného zákona – zníženie prístupu denného svetla a zvýšenie vlhkosti posudzoval v zmysle zákona č. 355/2007 Z.z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení v znení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako dotknutý orgán Regionálny úrad verejného zdravotníctva Prievidza, ktorý vydal dňa 5.2.2008 pod č. B/2008/HŽP-696 stanovisko k námietkam k umiestneniu stavby s vyjadrením, že stavba nebude mať vplyv na kvalitu verejného zdravia a na zdravie užívateľov dotknutých nehnuteľností, s poukazom na to, že posudzovaná stavba neobsahuje žiadny zdroj znečisťovania ovzdušia podľa zákona č. 478/2002 Z.z. o ochrane ovzdušia. Poukázal na to, že zo stanoviska ďalej vyplýva, že znečistenie emisiami z parkujúceho vozidla v garáži, prípadne na odstavnej ploche nepresahuje mieru primeranú pomerom vzhľadom na komunikáciu vedenú v blízkosti rodinného domu žalobcov a pomerom primerané parkovanie vozidiel vlastníkov domov na pozemkoch rodinných domov všeobecne a teda aj vzhľadom na rovnaké umiestnenie miestnosti na parkovanie vozidla v prednej časti domu žalobcov, ako aj, že vzhľadom na aktuálny stav techniky sa žiadne eventuálne meranie alebo vyhodnocovanie a posudzovanie vplyvu parkovania vozidiel do 3,51 v bežných obytných zónach v súčasnosti nerealizuje.

K odvolacej námietke žalobcov o negatívnych účinkoch vyplývajúcich z nedostatočného odstupu stavby od rodinného domu podľa § 6 vyhlášky č. 532/2002 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o všeobecných technických požiadavkách na výstavbu a o všeobecných technických požiadavkách na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie, uviedol, že § 6 ods. 3 a 4 vyhlášky č. 532/2002 Z.z. rieši vzdialenosti medzi rodinnými domami, avšak namietaná stavba je garážou, nie je možné ju teda posudzovať podľa ustanovení o vzdialenostiach rodinných domov. Ďalej uviedol, že splnenie požiadaviek na denné osvetlenie a preslnenie v zmysle ods. 1 citovanej vyhlášky stavby žalobcov bolo preukázané svetlotechnickými posudkami v súlade s § 17 ods. 1 a § 18 ods. 2 vyhlášky č. 532/2002 Z.z., podľa ktorých sa vykonáva posúdenie podľa slovenských technických noriem, s poukazom na to, že namietané posudky boli spracované podľa uvedeného ustanovenia a stanovenej normy a neboli vyvrátené žiadnymi relevantnými dôkazmi, keď vizualizácia stavby predložená žalobcami nie je dôkazom toho, že nebudú splnené požiadavky denného osvetlenia, je len možným zobrazením stavby po jej realizácii. Ďalej poukázal na to, že namietaná pohoda bývania nie je merateľná veličina, preto sa jej

vyhodnotenie riadi správnu úvahou konajúceho správneho orgánu, avšak tak, aby takáto správna úvaha bola podporená zákonnými ustanoveniami a vyjadreniami odborníkov. Tvrdil, že výpočty v svetlotechnickom posúdení sú dôkazy, ktorých výsledkom sú konkrétne hodnoty denného osvetlenia pobytových miestností a údaje o čase a dĺžke preslnenia porovnateľné s normou stanovenými medznými hodnotami, ktoré zaručujú pohodu bývania vyjadrenú merateľnou veličinou, s tým, že porovnanie s povolenou mierou posúdili osoby oprávnené na vybrané činnosti podľa zákona Slovenskej národnej rady č. 138/1992 Zb. o autorizovaných architektoch a autorizovaných stavebných inžinieroch v znení zákona č. 236/2000 Z.z. a dotknuté orgány v rámci konania o dodatočnom povolení stavby v súlade s platnými právnymi predpismi a technickými normami. Súčasne poukázal na to, že z dostupnej evidencie vydaných rozhodnutí nemal prvostupňový orgán preukázané, že by bola povoľovaná prestavba rodinného domu žalobcov, v ktorej by boli umiestňované obytné miestnosti do jeho podzemného podlažia, ako aj, že svetlotechnické posúdenie je vypracované v podstate na nepovolenú zmenu stavby, ktorá je však už užívaná. Zastával názor, že odstup stavby garáže 1,1 m od hranice pozemku žalobcov umožní dostatočne vykonávať údržbu stavby a odstavná plocha, umiestnená na hranicu s pozemkom žalobcov rovnako umožňuje údržbu zo samotnej odstavnej plochy na teréne, nakoľko nemá stenu na strane hranice s pozemkom žalobcov, keďže podľa § 6 ods. 2 vyhl. č. 532/2002 Z.z. stavbu možno umiestniť na hranici pozemku, len ak jej umiestnením nebude trvalo obmedzené užívanie susedného pozemku na určený účel. K odstupu stavby garáže stavebníkov od rodinného domu žalobcov tiež uviedol, že užívanie priestoru na určený účel vrátane údržby rodinného domu žalobcov na vlastnom pozemku je dostatočné.

Žalovaný k námietke žalobcov, že dôjde k zásahu do ich vlastníctva realizáciou stavby, nešpecifikujúc, o aký druh zásahu do vlastníctva ide, uviedol, že nebolo preukázané zatienenie stavbou nad rámec zákona a noriem, pričom údržba stavby je možná aj z pozemku stavebníka, aj keď to nie je zákonom nevyhnutne stanovenou podmienkou a zvýšenie vlhkosti vplyvom uvedenej stavby nebolo preukázané, navyše stavebníkovi bolo uložené zabezpečiť odvod dažďovej vody trativodom alebo do vsakovacej jamy. V tejto súvislosti poukázal na to, že samotní žalobcovia majú umiestnený svoj rodinný dom spôsobom, ktorým obmedzuje svojho suseda na druhej strane zatienením a z toho vyplývajúcou zvýšenou vlhkosťou a emisiami parkovaním v prednej miestnosti domu z dôvodu umiestnenia rodinného domu, čo možno považovať za mieru primeranú pomerom. Pokiaľ žalobcovia dôvodili, že stavba garáže nebude začlenená do územia v súlade so zákonnými požiadavkami na stavby, takéto tvrdenie považoval za všeobecné tvrdenie, ktoré nebolo doložené dôkazmi, s poukazom na to, že súlad so zákonnými požiadavkami na stavby bol naopak preukázaný v spisovej dokumentácii dodatočného povolenia stavby a v konečnom dôsledku potvrdený rozhodnutím žalovaného. Pokiaľ žalobcovia opakovane namietali dôvody, ktoré boli uvedené v odvolaní voči dodatočnému povoleniu stavby, ktoré už s odôvodnením zamietol žalovaný ako odvolací orgán, poukázal na to, že rovnako ich vyhodnotil aj prvostupňový súd, s uvedením, že z uvedených dôvodov trvá na svojom odôvodnení rozhodnutia o odvolaní proti rozhodnutiu o dodatočnom povolení stavby.

Zúčastnené osoby P. B. a M. Š. sa na odvolanie žalobcov vyjadrili tak, že navrhovali, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa z jeho vecne a právne správnych dôvodov potvrdil. Nesúhlasili s námietkami žalobcov uvedenými v ich písomnom odvolaní. Zotrvali na svojich tvrdeniach vyslovených v priebehu stavebného ako aj preskúmavacieho konania.

Zúčastnená osoba M. O. sa na odvolanie žalobcov nevyjadril, odvolací návrh nepodal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní žalobcov (§ 246c ods. 1 veta prvá v spojení s ust. § 212 ods. 1 O.s.p.) postupom podľa ust. § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2), a dospel k záveru, že v danom prípade boli splnené zákonné podmienky pre zamietnutie žaloby.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým krajský súd zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu, ktorým žalovaný rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu - stavebného úradu obce O., o dodatočnom povolení stavby „garáž s odstavnou plochou“ v kat. úz. O. v podstate potvrdil, keď ho zmenil len v doplnení podmienok pre dokončenie stavby, a preto odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného a súčasne rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a konania im predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vyporiadal so všetkými podstatnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Predmetom preskúmvacieho konania v danej veci je rozhodnutie žalovaného a konanie mu predchádzajúce, ktorým rozhodnutím bolo rozhodnuté s konečnou platnosťou o žiadosti stavebníkov na vydanie dodatočného povolenia stavby „garáž s odstavnou plochou“.

Medzi účastníkmi konania ostala sporná predovšetkým otázka týkajúca sa negatívnych vplyvov dodatočne povolenej stavby „garáž s odstavnou plochou“ na pohodu bývania žalobcov a životné prostredie predovšetkým v dôsledku bezprostrednej blízkosti predmetnej stavby s ich rodinným domom a tým tienenia a vlhnutia ich rodinného domu. Odvolací súd z uvedeného dôvodu zameral svoju pozornosť najmä, či súd prvého stupňa správne a v súlade so zákonom posúdil tieto námietky žalobcov vznesené v žalobe aj v odvolaní, a teda, či správne posúdil zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Podľa § 88 ods. 1, písm. b/ stavebného zákona stavebný úrad nariadi vlastníkovi stavby odstránenie stavby postavenej bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním alebo bez písomného oznámenia stavebného úradu podľa § 57 ods. 2 pri stavbách, ktoré treba ohlásiť; **odstránenie stavby sa nenariadi iba v prípadoch, keď dodatočné povolenie stavby nie je v rozpore s verejným záujmom.**

Podľa § 88a ods. 1, 4, 7 stavebného zákona, **ak stavebný úrad zistí, že stavba bola postavená bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním, začne z vlastného podnetu konanie a vyzve vlastníka stavby, aby v určenej lehote predložil doklady o tom, že dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými týmto zákonom, najmä s cieľmi a zámermi územného plánovania, a osobitnými predpismi.** Ak bola stavba začatá bez právoplatného stavebného povolenia, ktoré už bolo vydané, stavebný úrad posúdi súlad stavby s verejnými záujmami na základe záväzných stanovísk podľa § 140b a podkladov predložených v stavebnom konaní.

V rozhodnutí o dodatočnom povolení stavby stavebný úrad dodatočne povolí už vykonané stavebné práce a určí podmienky na dokončenie stavby alebo nariadi úpravy už realizovanej stavby.

Na konanie o dodatočnom povolení stavby sa primerane vzťahujú ustanovenia § 58 až 66.

Podľa § 66 stavebného zákona **v stavebnom povolení určí stavebný úrad záväzné podmienky uskutočnenia a užívania stavby a rozhodne o námietkach účastníkov konania. Stavebný úrad zabezpečí určenými podmienkami najmä ochranu záujmov spoločnosti pri výstavbe a pri užívaní stavby, komplexnosť stavby, dodržanie všeobecných technických požiadaviek na výstavbu**, prípadne ich predpisov a technických noriem a dodržanie požiadaviek určených dotknutými orgánmi, predovšetkým vylúčenie alebo obmedzenie negatívnych účinkov stavby a jej užívania na životné prostredie. **Záväznými podmienkami uskutočňovania stavby sa zabezpečí, prípadne určí ochrana verejných záujmov, predovšetkým zdravia ľudí a životného prostredia, dodržanie príslušných technických predpisov**, prístup a užívanie stavby osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie, lehotu na dokončenie stavby, plnenie požiadaviek uplatnených v záväzných stanoviskách podľa § 140b dotknutými orgánmi, ak nie sú určené správnymi rozhodnutiami, prípadne požiadavky vlastníkov sietí a zariadení verejného dopravného technického vybavenia na napojenie na tieto siete, stavebný dozor alebo kvalifikovaná osoba, ak sa stavba uskutočňuje svojpomocou, použitie vhodných stavebných výrobkov, povinnosť oznámiť začatie stavby. V záväzných podmienkach uskutočňovania stavby sa podľa potreby ďalej určí: predloženie podrobnejšej dokumentácie ešte pred začatím stavby, ktorá je potrebná na kontrolu dodržania podmienok určených na vyhotovenie stavby, oznámenie určitého štádia stavby na účel výkonu štátneho stavebného dohľadu, predloženie dokladov, odborných expertíz, meraní a posudkov, podrobnejšie požiadavky na uskutočnenie stavby predovšetkým z hľadiska komplexnosti a plynulosti, napojení na siete a zariadenia technického vybavenia, pozemné komunikácie, odvádzanie povrchových vôd, úpravy okolia stavby a podmienok ochrany zelene, prípadne jej premiestnenia, vymedzenie nevyhnutného rozsahu plôch pozemkov, ktoré budú tvoriť súčasť staveniska, podrobnosti pre opatrenia na susednom pozemku alebo na stavbe podľa § 135, spodrobnenie statických výpočtov na vyhotovenie stavby, oznámenie mena (názvu) a adresy (sídla) zhotoviteľa stavby, ak bude určený vo výberovom konaní (§ 62 ods. 1, písm. d/), úľavy na vytyčenie stavby (§ 75a ods. 1), požiadavky na označenie stavby na stavenisko.

Podľa § 47 písm. a/, b/, c/, e/, i/, k/ stavebného zákona stavby sa musia navrhovať tak, aby boli po celý čas životnosti v súlade so základnými požiadavkami na stavby, so zastavovacími podmienkami a aby boli zhotovené z vhodných stavebných výrobkov a pritom aby stavba bola začlenená do územia v súlade s urbanistickými, architektonickými a environmentálnymi zásadami a požiadavkami ochrany prírody a krajiny a pamiatkovej starostlivosti tak, aby sa vylúčili negatívne účinky stavby na okolie z hľadiska ochrany zdravia a životného prostredia, prípadne aby sa obmedzili na prípustnú mieru, stavba bola prístupná z cesty, miestnej komunikácie alebo z účelovej komunikácie, stavba stavebnotechnickým vybavením zodpovedala účelu a spôsobu užívania, a ak ide o stavbu, ktorá je určená len na užívanie osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie alebo o stavbu, ktorá je prístupná širokej verejnosti, aby spĺňala aj osobitné požiadavky na užívanie stavby osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie, najmä požiadavku bezbariérovosti, energetické vybavenie stavby bolo čo najhospodárnejšie a čo najbezpečnejšie vzhľadom na klimatické podmienky miesta stavby a na účel a spôsob užívania stavby, **dispozičné a prevádzkové riešenie stavby čo najviac**

zohľadňovalo klimatické podmienky miesta stavby a možnosti pozemku tak, aby sa čo najlepšie využilo slnečné žiarenie a denné svetlo, emisie látok znečisťujúcich ovzdušie, svetelné, tepelné a ostatné elektromagnetické žiarenie a podmienky ich odvádzania do vonkajšieho prostredia pri realizácii stavby, prevádzke stavby a súvisiacich činnostiach riešili v súlade s požiadavkami osobitných predpisov; (napríklad zákon č. 309/1991 Zb.) ak takéto požiadavky nie sú ustanovené, aby sa riešili podľa aktuálneho stavu techniky v čase navrhovania konkrétnej stavby.

Podľa § 61 ods. 1 stavebného zákona stavebný úrad oznámi začatie stavebného konania dotknutým orgánom, všetkým známym účastníkom a nariadi ústne pojednávanie spojené s miestnym zisťovaním. Súčasne ich upozorní, že svoje námietky môžu uplatniť najneskoršie pri ústnom pojednávaní, inak že sa na ne neprihliadne. Na pripomienky a námietky, ktoré boli alebo mohli byť uplatnené v územnom konaní alebo pri prerokúvaní územného plánu zóny, sa neprihliada.

V zmysle § 140 stavebného zákona ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov – správny poriadok).

Správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností. Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu. **Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely** (§ 3 ods. 1, 2, 4 správneho poriadku).

Správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán (§ 32 ods. 1, 2 správneho poriadku).

Na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Dôkazmi sú najmä výsluch svedkov, znalecké posudky, listiny a ohliadka. **Účastník konania je povinný navrhnuť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré sú mu známe. Vykonávanie dôkazov patrí správne orgánu. Správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z úradnej činnosti netreba dokazovať** (§ 34 správneho poriadku).

Podľa názoru odvolacieho súdu správne orgány oboch stupňov v konaní postupovali náležite v intenciách citovaných právnych noriem, vo veci si zadovážili dostatok skutkových

podkladov relevantných pre vydanie rozhodnutia, riadne zistili skutočný stav, a zo skutkových okolností vyvodili správny právny záver, ktorý v odôvodnení svojho rozhodnutia i náležite odôvodnili vyporiadajúc sa s námietkami žalobcov. Z uvedených dôvodov súd prvého stupňa postupoval správne a v súlade so zákonom, keď žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

Z predloženého spisového materiálu krajského súdu, ktorého súčasťou tvoril administratívny spis žalovaného správneho orgánu, odvolací súd zistil, že Obec O. ako stavebný úrad rozhodnutím zo dňa 10.9.2010 č. SOcú:518/2008-SP-5 podľa § 88 ods. 1, písm. b/ a § 88a stavebného zákona v súčinnosti s vyhláškou č. 532/2002 Z.z. vydal stavebníkom P. B. a M. Š. dodatočné povolenie stavby „garáž s odstavnou plochou“, umiestnenej na pozemkoch parc. č. X. a X. k.ú. O. a súčasne pre dokončenie stavby, primerane podľa § 66 stavebného zákona určil záväzné podmienky v bodoch 1 až 10.

Proti uvedenému rozhodnutiu sa v zákonnej lehote odvolali žalobcovia, namietajúc predovšetkým, že predmetná stavba stavebníkov sa má realizovať v bezprostrednej blízkosti ich rodinného domu, čo bude mať za následok tienenie, následne vlhnutie ich rodinného domu a zhorší ich pohodu bývania s poukazom na ekonomické znehodnotenie ich domu.

Žalovaný správny orgán preskúmaným rozhodnutím prvostupňové rozhodnutie podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku zmenil tak, že do podmienok pre dokončenie stavby sa pridáva bod 11/ „stavebník je povinný doriešiť vyústenie dažďového zvodu zo strechy stavby so vsakovacou jamou, trativodom alebo povrchovým žľabom smerom do vnútra jeho vlastného pozemku“ a ostatné časti prvostupňového rozhodnutia potvrdil. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že žalovaný správny orgán po preskúmaní odvolaním napadnutého rozhodnutia a predloženého spisu, dospel k názoru, že konaním a rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu nedošlo k takému porušeniu hmotnoprávnych a procesnoprávnych predpisov, ktoré by odôvodňovali zrušenie alebo zmenu tohto rozhodnutia. Poukázal na to, že z vyjadrení a stanovísk dotknutých orgánov vyplynulo, že predmetná stavba po splnení podmienok uložených stavebníkom v dodatočnom povolení stavby nemôže mať negatívny vplyv na riadne užívanie susednej nehnuteľnosti – rodinného domu žalobcov. Konštatoval, že stavebný úrad v konaní posúdil návrh v súlade s § 88a stavebného zákona aj z hľadiska súladu s verejnými záujmami chránenými stavebným zákonom, vyhodnotil projektovú dokumentáciu a námietky vznesené v konaní v súlade s platnou legislatívou a svoje rozhodnutie o nich dostatočne a zrozumiteľne odôvodnil.

Odvolací súd z administratívneho spisu ďalej zistil, že obec O. ako stavebný úrad vydala oznámenie o začatí konania o dodatočné povolenie stavby a nariadila ústne konanie dňa 11.2.2010 o 9.00 hod., v ktorom účastníkov poučila tak, že môžu svoje námietky k žiadosti o dodatočné povolenie stavby uplatniť najneskôr pri tomto ústnom konaní, inak sa na ne neprihliadne. Na ústnom pojednávaní žalobcovia v 1. a 2. rade namietali nejasnosť a zmätoknosť PD v súvislosti s odstupovými vzdialenosťami budúcej stavby od ich rodinného domu, riešenie napojenia vjazdu na štátnu cestu, riešenie požiadaviek urbanistických, architektonických, hygienických (hlučnosť), emisie výfukových plynov a protipožiarne, ďalej namietali riešenie odvádzania dažďovej vody a svetlotechnické posúdenie, pretože predložené posúdenie vyhodnocuje tienenie len jednej miestnosti ich rodinného domu a to kuchyne a nie svetlotechnické posúdenie ich rodinného domu komplexne.

Predpokladom začatia stavebného konania podľa § 88a stavebného zákona je zistenie stavebným úradom, že stavba bola postavená resp. sa začala stavať bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním, pričom stavebný úrad začne z vlastného podnetu konanie a vyzve vlastníka stavby, aby v určenej lehote predložil doklady o tom, že dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými týmto zákonom, najmä s cieľmi a zámermi

územného plánovania a osobitnými predpismi. Na konanie o dodatočnom povolení stavby sa primerane vzťahujú ustanovenia § 58 až 66 stavebného zákona upravujúce stavebné konanie o vydaní stavebného povolenia.

Zákonodarca v právnej norme ustanovenej v § 88a upravuje jednak postup vlastníka nepovolenej stavby a jeho povinnosti a jednak postup stavebného úradu v konaní o nepovolených stavbách. Z odsekov 1 a 2 vyplýva, že dôkazné bremeno preukázať, že ďalšia existencia nepovolenej stavby alebo stavby uskutočňovanej v rozpore so stavebným povolením nie je v rozpore s verejnými záujmami, spočíva na vlastníkovi stavby, keďže sa dopustil porušenia zákona. Vlastník stavby na základe výzvy stavebného úradu si sám a na vlastné náklady musí zaobstarat' všetky potrebné doklady, t.j. rozhodnutia, stanoviská a vyjadrenia dotknutých orgánov štátnej správy a obce. Verejným záujmom sa v tejto súvislosti rozumejú záujmy chránené osobitnými zákonmi, všeobecne záväznými vyhláškami, nariadeniami, záväznými časťami slovenských technických noriem a pod.. Posúdenie súladu s nimi vykonáva stavebný úrad ako príslušný prvostupňový orgán štátnej správy. Musí posúdiť najmä súlad s platnou územnoplánovacou dokumentáciou z hľadiska súladu s funkčným využitím, určené záväzné limity a regulatívy, ktoré vykonáva obec. Rozsah požadovaných dokladov nie je taxatívne vymedzený, ale stavebný úrad pri ich určení vychádza predovšetkým z ustanovenia § 126 stavebného zákona, ktoré sa týka ochrany zložiek životného prostredia a iných osobitných záujmov podľa toho, o aký druh stavby ide, na aký účel sa má stavba užívať, ktoré záujmy budú stavbou dotknuté, kde je stavba umiestnená, či sú v predmetnom území vyhlásené ochranné pásma, a pod..

Zákonodarca v právnej norme § 61 ods. 1 stavebného zákona ustanovuje právo účastníkom stavebného konania predložiť **svoje námietky, avšak najneskoršie pri ústnom pojednávaní, inak že sa na ne neprihliadne.**

V stavebnom konaní, obdobne ako v územnom konaní, platí koncentračná zásada, to znamená, že po termíne určenom stavebným úradom sa na pripomienky a námietky účastníkov konania neprihliada a stanoviská dotknutých orgánov, ktoré sa nevyjadrili, sa považujú za kladné. Stavebný úrad však musí zainteresované subjekty na túto skutočnosť písomne upozorniť a jednoznačne určiť lehotu na uplatnenie ich pripomienok a námietok.

Zo skutkových okolností v danej veci vyplýva, že obec O. ako stavebný úrad rozhodnutím dodatočne povolil stavbu garáže a odstavnej plochy po tom, ako mal v konaní o dodatočnom povolení tejto stavby preukázaný súlad tejto stavby s verejnými záujmami na základe záväzných stanovísk predložených stavebníkom.

Z územnoplánovacej dokumentácie ÚPN obce O. schválenou obecným zastupiteľstvom uznesením č. 8/13/2003 dňa 20.11.2003 vyplýva, že územie, v ktorom sa nachádzajú rodinné domy účastníkov a v ktorom má byť začlenená predmetná stavba, je definované s funkčným využitím územia pre bývanie, v ktorom území sú prípustné doplnkové funkcie, ktoré negatívne neovplyvňujú bývanie, okrem výrobných aktivít a chovu hospodárskych zvierat pre komerčné účely, ktoré sú zaradené medzi neprípustné funkcie.

Zo stanoviska Regionálneho úradu verejného zdravotníctva v Prievidzi z 5.2.2008 č. B/2008/HŽP-696 vyplýva, že stavba svojím charakterom užívania je z hľadiska ochrany zdravia stavbou považovanou za zlučiteľnú s funkciou obytnej zóny, s prihliadnutím na existujúce umiestnenie nehnuteľností (rodinných domov) v bezprostrednej blízkosti miestnej komunikácie je možné konštatovať, že vplyv predmetnej stavby na súčasné hodnoty znečistenia ovzdušia a hluku budú nevhodnotiteľné a nevyvolajú negatívne zmeny nad mieru

primeranú miestnym pomerom a tiež nebudú mať negatívny vplyv na kvalitu verejného zdravia a na zdravie užívateľov dotknutých nehnuteľností.

Zo stanoviska Okresného riaditeľstva hasičského a záchranného zboru Prievidza je zrejmé, že ORHaZ k projektovanému riešeniu predmetnej stavby z hľadiska protipožiarnej bezpečnosti nemal pripomienky.

Aj z ďalších záväzných stanovísk zadovážených v stavebnom konaní od Obvodného pozemkového úradu v Prievidzi, Krajského pamiatkového úradu Trenčín, Stredoslovenská energetika, a.s. Žilina, Stredoslovenská vodárenská spoločnosť, a.s. Banská Bystrica, Distribúcia SPP, a.s. Regionálne centrum prevádzky a údržby – Sever, Prievidza, vyplýva, že dotknuté orgány nemali zásadné pripomienky k realizácii predmetnej stavby.

Posúdenie vplyvu stavby na rodinný dom žalobcov z hľadiska presvetlenia obytných miestností vykonal autorizovaný stavebný inžinier Ing. P. R., ktorý vypracoval svetlotechnické posudky zo dňa 30.11.2009, 1.12.2009, v ktorých v závere konštatoval, že navrhovaná stavba „garáž s odstavňou plochou“ nebude mať z hľadiska tienenia taký negatívny vplyv na existujúcu stavbu – rodinný dom na parc. č. X., ktorý by bránil vydaniu stavebného povolenia.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu zhodne s názorom súdu prvého stupňa zo skutkových okolností vyplýva, že správne orgány oboch stupňov v danom prípade venovali dostatočnú pozornosť, či predmetná stavba **nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými stavebným zákonom, najmä s cieľmi a zámermi územného plánovania, a osobitnými predpismi, ako základný predpoklad na vydanie dodatočného stavebného povolenia v zmysle § 88a stavebného zákona.** Stavebník preukázal, že predmetná stavba bude realizovaná na pozemku, ktorý je v jeho vlastníctve, je začlenená v území, ktoré je podľa územného plánu obce územím definovaným s funkčným využitím na bývanie, súčasťou ktorého sú doplnkové funkcie, medzi ktoré možno podriaďiť aj garáže, hospodárske budovy a pod., účel ktorých je spojený s účelom užívania rodinných domov a súčasne zo stanovísk dotknutých orgánov predložených stavebníkom v stavebnom konaní vyplýva, že dotknuté orgány štátnej správy nemali zásadné odmietavé pripomienky k realizácii predmetnej stavby, ktoré stanoviská sú pre stavebný úrad záväzné podľa § 140b stavebného zákona. Stavebný úrad v zmysle koncentračnej zásady podľa § 61 stavebného zákona náležite posudzoval námietky žalobcov, k čomu si zadovážil dostatok skutkových okolností relevantných pre vydanie rozhodnutia a vychádzajúc zo skutkových zistení tvoriacich súčasť administratívneho spisu, tieto správne vyhodnotil a dospel k správne právnemu záveru, keď konštatoval, že námietky žalobcov neodôvodňujú nesúlad predmetnej stavby s verejnými záujmami chránenými stavebným zákonom a inými právnymi predpismi. Žalovaný sa náležite vyporiadal s námietkami žalobcov uvedenými v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu a dostatočne skúmal otázku súladu predmetnej stavby začatej stavať bez stavebného povolenia s verejnými záujmami.

Správne orgány oboch stupňov taktiež v stavebnom konaní postupovali v súlade s procesnoprávnymi predpismi, keďže zo skutkových zistení v danej veci vyplýva, že správne orgány v konaní postupovali v súčinnosti s účastníkmi stavebného konania, keď účastníkom konania v súlade so zákonom oznámili začatie stavebného konania o dodatočné povolenie predmetnej stavby, boli riadne predvolaní na ústne konanie a v oznámení boli súčasne vyzvaní na podanie stanoviska k tejto stavbe s poučením, že námietky môžu uplatniť najneskôr na ústnom konaní, inak sa na ne neprihliadne. Stavebný úrad v priebehu konania oboznamoval účastníkov predovšetkým žalobcov o dôkazoch predložených stavebními. Rozhodnutie vo veci samej riadne v zmysle zákona (§ 47 správneho poriadku) odôvodnil a doručil účastníkom s náležitým poučením. Žalovaný v odôvodnení preskúmaného

rozhodnutia náležitým spôsobom uviedol skutkové a právne závery, ku ktorým dospel po preskúmaní rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa napadnutého odvolaním žalobcov.

Žalobcovia zákonným spôsobom na ústnom pojednávaní uplatnili námietku nesúhlasu so stavbou, z ktorej vyplynul dôvod nesúhlasu tak, že namietali nejasnosť a zmatečnosť PD v súvislosti s odstupovými vzdialenosťami budúcej stavby od ich rodinného domu, ďalej namietali riešenie odvádzania dažďovej vody a svetlotechnické posúdenie, pretože predložené posúdenie vyhodnocuje tienenie len jednej miestnosti ich rodinného domu a to kuchyne a nie svetlotechnické posúdenie ich rodinného domu komplexne. Zo vznesených námietok k ústnemu pojednávaní, resp. vznesených na tomto pojednávaní teda nevyplýva, že by vznesli námietky vplyvu predmetnej stavby na vlhnutie ich rodinného domu a pohodu ich bývania.

Na základe skutkových okolností vyplývajúcich z administratívneho spisu odvolací súd, tak ako aj súd prvého stupňa dospel k záveru, že správne orgány oboch stupňov sa týmito vznesenými námietkami riadne zaoberali, keď posudzovali projektovú dokumentáciu predloženú stavebníkom, skúmajúc realizáciu začatej stavby, či predmetná stavba bude mať vzhľadom na jej vzdialenosť od spoločnej hranice negatívny vplyv na rodinný dom žalobcov, či bude tieniť, podmieňovať vlhnutie ich rodinného domu a tým, či bude negatívne ovplyvňovať pohodu ich bývania. Za tým účelom stavebný úrad si zadovážil stanoviská dotknutých orgánov štátnej správy, vykonal ústne pojednávanie s miestnym zisťovaním, na ktorom vypočul účastníkov konania.

Odvolací súd taktiež zhodne s názorom so súdom prvého stupňa dospel k záveru, že nebolo možné prihliadnuť na námietky žalobcov, že správne orgány nesprávne posúdili negatívne účinky predmetnej stavby v dôsledku nedostatočného odstupu stavby od ich rodinného domu podľa § 6 vyhlášky č. 532/2002 Z.z., majúce za následok negatívne účinky dodatočne povoloanej stavby na okolie z hľadiska ochrany zdravia a životného prostredia podľa § 47 písm. a/ a k/ stavebného zákona – zníženie prístupu denného svetla a zvýšenie vlhnutia. Zo skutkových okolností v danej veci vyplýva, že garáž má byť postavená vo vzdialenosti 1,1 m od spoločnej hranice a časť odstavnej plochy na hranici pozemkov stavebníkov a žalobcov vo vzdialenosti 4,6 m od rodinného domu žalobcov a odstavná plocha 3,54 m.

Podľa § 6 ods. 1 až 7 vyhlášky č. 532/2002 Z.z. vzájomné odstupy stavieb musia spĺňať požiadavky urbanistické, architektonické, životného prostredia, hygienické, veterinárne, ochrany povrchových a podzemných vôd, ochrany pamiatok, požiarnej bezpečnosti, civilnej ochrany, požiadavky na denné osvetlenie a preslnenie a na zachovanie pohody bývania. Odstupy musia umožňovať údržbu stavieb a užívanie priestorov medzi stavbami na technické alebo iné vybavenie územia a činnosti, ktoré súvisia s funkčným využívaním územia.

Stavbu možno umiestniť na hranici pozemku, len ak jej umiestnením nebude trvalo obmedzené užívanie susedného pozemku na určený účel.

Ak rodinné domy vytvárajú medzi sebou voľný priestor, vzdialenosť medzi nimi nesmie byť menšia ako 7 m. Vzdialenosť rodinných domov od spoločných hraníc pozemkov nesmie byť menšia ako 2 m.

V stiesnených územných podmienkach možno vzdialenosť medzi rodinnými domami znížiť až na 4 m, ak v žiadnej z protiahlých častí stien nie sú okná obytných

miestností; v týchto prípadoch sa nevyžaduje dodržanie vzdialeností od spoločných hraníc pozemkov podľa odseku 3.

Iné riešenia vzdialeností rodinných domov, ako sú ustanovené v odsekoch 3 a 4, možno určiť iba na podklade výpočtov a meraní preukazujúcich splnenie požiadaviek na vzájomné vzdialenosti podľa odseku 1 alebo podľa územného plánu zóny.

Vzdialenosť priečelí budov, v ktorých sú okná obytných miestností, musí byť najmenej 3 m od okraja pozemnej komunikácie; táto požiadavka neplatí pre budovy umiestňované v stavebných medzerách radovej zástavby.

Vzájomné odstupy a vzdialenosti treba merať na najkratších spojniciach medzi vonkajšími povrchmi obvodových stien, ďalej od hraníc pozemkov a okrajov pozemnej komunikácie. Vystupujúca časť stavby sa zohľadňuje, ak vystupuje viac ako 1,50 m od steny.

Stavebný úrad pri posudzovaní vplyvov predmetnej stavby na životné prostredie a chránené záujmy žalobcov postupoval v súlade s § 6 ods. 1 vyhl. č. 532/2002 Z.z., pričom správne vychádzal zo záväzných stanovísk a to predovšetkým zo stanoviska Regionálneho úradu verejného zdravotníctva v Prievidzi a Okresného riaditeľstva hasičského a záchranného zboru Prievidza, ako ja z územného plánu obce; z ktorých dôvodov je možné súhlasiť s konštatovaním správnych orgánov, že predmetná stavba svojím charakterom užívania je z hľadiska ochrany zdravia stavbou považovanou za zlučiteľnú s funkciou obytnej zóny a s prihliadnutím na jej umiestnenie nemôže mať negatívny vplyv na rodinný dom žalobcov, ako aj že vzhľadom na vzdialenosť tejto stavby od hranice pozemkov nebude trvalo obmedzené užívanie susedného pozemku na určený účel. Nemožno súhlasiť s tvrdením žalobcov, že správne orgány nerešpektovali právnu úpravu § 6 uvedenej vyhlášky, keďže právna úprava ustanovená v § 6 ods. 3, 4, a 5 vyhlášky ustanovuje odstupové vzdialenosti, ak predmetom stavebného konania je stavba rodinného domu, čo v danom prípade nie je splnené, pretože predmetom stavebného konania bola stavba garáže, ktorú stavbu je treba posudzovať ako stavbu s doplnkovou funkciou.

Odvolací súd taktiež neprihliadol na námietku žalobcov týkajúcu sa tienenia, pretože splnenie požiadaviek na denné osvetlenie a preslnenie stavby žalobcov v zmysle § 6 ods. 1 citovanej vyhlášky bolo v danom prípade preukázané svetlotechnickými posudkami vypracovanými autorizovaným stavebným inžinierom Ing. P. R. zo dňa 30.11.2009, 1.12.2009, v súlade s § 17 ods. 1 a § 18 ods. 2 uvedenej vyhlášky, v zmysle ktorých sa vykonáva posúdenie podľa slovenských technických noriem, a z ktorých jednoznačne vyplýva, že preslnenie dotknutých miestností rodinného domu žalobcov prevyšuje hodnoty stanovené normami, s poukazom na to, že namietané posudky neboli vyvrátené žiadnymi relevantnými dôkazmi, keďže vizualizácia stavby predložená žalobcami nie je dôkazom o tom, že nebudú splnené požiadavky denného osvetlenia.

Odvolací súd neprihliadol ani na námietku žalobcov týkajúcu sa vlnutia ich rodinného domu v dôsledku bezprostrednej blízkosti predmetnej stavby a to jednak z dôvodu, že predmetnú námietku žalobcovia nevzniesli na ústnom pojednávaní, resp. to nevyplýva zo zápisnice o ústnom pojednávaní zo dňa 11.2.2010, z ktorých dôvodov podľa § 61 stavebného zákona na základe koncentračnej zásady na neskôr podané námietky sa neprihliada. Vzhľadom k tomu, že žalovaný správny orgán sa ňou zaoberal v odvolacom správnom konaní, odvolací súd preskúmal, či správny orgán správne vyhodnotil skutkové zistenia vzťahujúce sa k tejto námietke a dospel k záveru, že zmenou rozhodnutia stavebného úradu o záväznú podmienku bodom 11, s prihliadnutím na vzdialenosť stavby garáže od rodinného domu žalobcov, žalovaný ako odvolací správny orgán dostatočne zabezpečil ochranu práv žalobcov.

Rovnako odvolací súd neprihliadol ani na námietku žalobcov týkajúcu sa zabezpečenia pohody ich bývania. V tejto súvislosti taktiež odvolací súd poukazuje na to, že uplatnenie takejto námietky žalobcami nevyplýva zo zápisnice z ústneho pojednávania stavebného úradu dňa 11.2.2010, avšak posudzujúc vznesenie ostatných námietok v kontexte, vznesenie tejto námietky nepriamo vyplýva z ďalších uplatnených námietok. Podmienky zabezpečenia pohody bývania výslovne z právnej úpravy stavebného zákona nevyplývajú, z ktorých dôvodov posúdenie vplyvu budúcej stavby na pohodu bývania vlastníkov susediacej nehnuteľnosti zákonodarca ponechal na správnom uvážení stavebného úradu. Pohodu bývania treba posudzovať ako skutočnosť, ktorú vníma vlastník nehnuteľnosti susediacej s budúcou stavbou vychádzajúc z jeho subjektívnych pocitov. Pokiaľ však vlastník susediacej nehnuteľnosti tvrdí, že budúca stavba negatívne zasiahne do jeho pohody bývania, spočíva na ňom dôkazná povinnosť preukázať okolnosti vyplývajúce z objektívne preukázateľných skutočností, ktoré by jeho tvrdenie preukazovali. Z výsledkov vykonaného dokazovania a to predovšetkým zo stanovísk dotknutých orgánov štátnej správy, ktoré sú pre stavebný úrad záväzné, a ani zo svetlotechnických posudkov nevyplýva, že by predmetná stavba negatívne ovplyvňovala rodinný dom žalobcov a žalobcovia nepredložili a ani nenavrhlí taký dôkaz, z ktorého by nimi tvrdená skutočnosť vyplývala.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd nemohol prihliadnuť ani na námietku žalobcov, že realizáciou stavby dôjde k zásahu do ich vlastníctva a stavebník zneužíva svoje vlastnícke práva, s poukazom na to, že žalobcovia túto odvoláciu námietku ani nešpecifikovali.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že správne orgány oboch stupňov v danej veci postupovali zákonným spôsobom, pre svoje rozhodnutie si zadovážili dostatok skutkových podkladov a zistený skutkový stav náležite vyhodnotili, rozhodnutie vydali v zmysle § 47 správneho poriadku v spojení s § 140 stavebného zákona a svoje rozhodnutia aj riadne odôvodnili.

Z uvedených dôvodov, pokiaľ krajský súd žalobu zamietol, odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 a s § 219 ods. 1, 2 potvrdil.

V tejto súvislosti odvolací súd dáva do pozornosti, že predmetným dodatočným stavebným povolením garáže s odstavnou plochou stavebný úrad určil pre stavebníka záväzné podmienky, z ktorých mu vyplynulo vykonať také stavebné úpravy, ktoré by zamedzili negatívny vplyv budúcej stavby na susedov – žalobcov.

Odvolací súd o náhrade trov odvolacieho konania rozhodoval podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 a s § 250k ods. 1. Žalobcom nepriznal náhradu trov tohto konania pre ich neúspech v konaní.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, dňa 23. novembra 2011

JUDr. Zdenka Reisenauerová, v. r.

predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth